

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Nezdařila a soudkyň JUDr. Zuzany Šmídové a Mgr. Markéty Jiráskové ve věci

Žalobce **Ing. J. F.**, nar. xxx
bytem xxx, xxx
zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Szkanderou
sídlem Svatoplukova 1209, 738 01 Frýdek-Místek

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
IČO 69797111
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 55 989,50 Kč

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 13. června 2023, č. j. 47 C 210/2022-191,

takto:

- I. Řízení o odvolání žalované proti části výroku II. rozsudku soudu I. stupně v rozsahu částky 4 719 Kč **se zastavuje.**
- II. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výroku II. **mění částečně** tak, že se žaloba o zaplacení částky 1 270,50 Kč zamítá; jinak se rozsudek v tomto výroku v rozsahu částky 50 000 Kč **potvrzuje.**
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 8 582,70 Kč do patnácti dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokáta žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje E. B.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem zastavil soud I. stupně řízení co do částky 907,50 Kč (výrok I.), uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 55 989,50 Kč do patnácti dnů od právní moci rozsudku (výrok II.), v rozsahu částky 182 310,63 Kč žalobu zamítl (výrok III.) a současně uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 5 808 Kč do patnácti dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta žalobce (výrok IV.).
2. Rozhodl tak o žalobě, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení částky 39 207,63 Kč představující vynaložené náklady na obhajobu a náhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč za nezákonné trestní stíhání žalobce v řízení vedeném u Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou pod sp. zn. 2 T 83/2017. Žalobce uvedené částky požaduje nad rámec mimosoudního plnění žalované před podáním žaloby. Žalovaná v rámci mimosoudního uplatnění nároku poskytla žalobci odškodnění na náhradě nákladů trestního řízení v rozsahu 107 961,04 Kč a na přiměřeném zadostiučinění ve výši 100 000 Kč. Žalobou uplatněný nárok tak považovala za nedůvodný.
3. Při jednání soudu I. stupně dne 26. 4. 2023 vzal žalobce žalobu zpět co do částky 907,50 Kč odpovídající náhradě za ½ úkonu právní služby představující žalovanou neodškodněnou stížnost proti usnesení Policie ČR ze dne 15. 3. 2017. S ohledem na uvedené částečné zpětvzetí žaloby bylo řízení výrokem ad I. napadeného rozsudku v rozsahu tohoto zpětvzetí zastaveno.
4. Soud I. stupně vyšel ze zjištění, že usnesením Policie ČR, Územního odboru Žďár nad Sázavou ze dne 15. 3. 2017, č. j. KRPJ-4986-316/TČ-2015-161481, bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku a přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku. Usnesení o zahájení trestního stíhání si žalobce převzal dne 21. 3. 2017. Stížnost žalobce proti uvedenému usnesení byla Okresním státním zastupitelstvím zamítnuta jako nedůvodná. Dne 19. 6. 2017 byla podána obžaloba k Okresnímu soudu ve Žďáru nad Sázavou. Trestním příkazem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 26. 7. 2017, č. j. 2 T 83/2017-1121, byl žalobce odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem na dobu 2 let. Trestní příkaz byl zrušen v důsledku podaného odporu žalobce. Okresní soud ve Žďáru nad Sázavou rozsudkem ze dne 12. 11. 2018, č. j. 2 T 83/2017-1268, odsoudil žalobce k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem na dobu 2 let. K odvolání žalobce Krajský soud v Brně usnesením ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 To 15/2019-1284, rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Dalším rozsudkem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 25. 3. 2021, č. j. 2 T 83/2017-1361, byl žalobce zproštěn obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu (skutek 1) a podle § 226 písm. a) tr. řádu (skutek 2). Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2021, č. j. 3 To 193/2021-1396, bylo zamítnuto odvolání státního zástupce do zprošťujícího rozsudku. Usnesení nabylo právní moci dne 20. 10. 2021. Žalobce byl v předmětném trestním řízení zastoupen zvoleným obhájcem Mgr. Szkanderou.
5. Soud I. stupně z účastnického výslechu žalobce dále zjistil, že celá kauza ho poškodila jak v rovině profesní, tak v rovině osobnostní a rodinné. V době podání trestního oznámení byl xxx obce xxx, později působil na postu xxx obce. Jeho potíže však začaly již o dva roky dříve – v březnu roku 2015, kdy byl na veřejném zasedání zastupitelstva obce jakožto její bývalý starosta veřejně zostuzen a kdy bylo zastupitelstvu oznámeno, že ve věci bylo podáno trestní oznámení. Zejména ho poškodila medializace celé kauzy jak na regionální, tak na celostátní úrovni, začali se od něho odvracet kromě spoluobčanů i blízcí lidé. Potýkal se s nepříjemnými poznámkami sousedů, těmito poznámkami byly dotčeny i vnučata žalobce. Trestní stíhání tak zasáhlo i rodinu žalobce. Sám žalobce se snažil bránit psaním vysvětlujících letáků adresovaných svým spoluobčanům, ti však na něho reagovali negativně, výsměchem. K jeho manželce, provozující obchod s potravinami, přestali zákazníci chodit (jakožto k manželce trestně stíhaného), proto byla nucena obchod zavřít. Žalobce zdůraznil též podstatné zhoršení jeho zdravotního stavu – trpěl migrénami, nespavostí, zhoršil se mu krevní tlak a spánková apnoe. Po vypuknutí kauzy se schoval do ústraní na chatu Shodu s prvopisem potvrzuje E. B.

v polích, vyhýbal se společenským akcím. Dále spatřoval zásah i do sféry pracovní s tím, že po rezignaci na post xxx se chtěl vrátit do práce – Pxxxg xxx, ale namísto jeho původního lukrativního místa na xxx pozici mu bylo nabídnuto místo toliko řadového xxx, které nepřijal. Z lékařské zprávy ze dne 12. 3. 2020 soud zjistil, že se žalobce léčil dlouhodobě s migrénou, stav se zhoršil, budí ho to v noci. Z doložených článků bylo soudem zjištěno, že o předmětném trestním stíhání žalobce informovala média, v člancích je uvedeno jméno žalobce včetně jeho bývalé funkce a jeho fotografie, přičemž veřejnost je opakovaně informována o „odsouzení“ žalobce za poškození obce.

6. Takto zjištěný skutkový stav posoudil soud I. stupně podle ustanovení § 5 písm. a), b), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1, § 14 odst. 3, § 15 odst. 2 § 26 a § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady § 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v platném znění (dále jen „OdpŠk“), s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu České republiky (sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, sp. zn. 25 Cdo 1487/2001). Poté dospěl k závěru, že odpovědnostní titul (nezákonné rozhodnutí) je v uvedené věci dán, žalobce byl (s ohledem na výsledek trestního stíhání) nezákonně trestně stíhán pro jednání, v němž orgány činné v trestním řízení spatřovaly výše uvedené trestné činy. Žalovaná rovněž netvrdila žádnou z výluk uvedených v § 12 OdpŠk.
7. Soud I. stupně dále uzavřel, že z hlediska žalobcem požadovaných (zbývajících) nákladů na obhajobu představujících částku 39 207,63 Kč, jsou důvodné celkem čtyři konkrétní úkony obhajoby, které specifikoval a jež v součtu představují částku 5 989,50 Kč.
8. Při posouzení požadované nemajetkové újmy – při stanovení formy a výše zadostiučinění soud I. stupně vycházel především z povahy trestní věci, z délky trestního stíhání a z dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry poškozeného. V této souvislosti uzavřel, že žalobce byl stíhán pro trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby dle ust. § 329 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku a ze spáchání přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž tato trestná činnost nevyvolává zvýšenou míru společenského odsouzení, jako je tomu například u trestných činů proti životu a zdraví. Nemajetkovou újmu žalobce však zvyšovala okolnost, že byl stíhán ze spáchání úmyslného trestného činu a hrozilo mu uložení vysoké náhrady škody v řádech několika milionů korun. Žalobce byl ohrožen trestní sazbou v rozmezí 1 až 5 let. Soud I. stupně uzavřel, že trestní stíhání mělo negativní dopad do konkrétních osobnostních práv žalobce – zejména do práva na ochranu soukromého, rodinného a pracovního života, na zachování osobní cti a dobré pověsti. V důsledku trestního stíhání bylo zasaženo do pracovního a osobního života žalobce, jenž ztratil radost ze života, trpěl migrénami a depresemi, bez prášků na spaní nemohl usnout. V rámci rodinného života došlo ke zhoršení vzájemných vztahů s manželkou. V případě medializace věci soud I. stupně zohlednil, že v žalobcem předložených titulcích je opakovaně skloňováno především jméno žalobce, byť soud nedospěl k závěru (a žalobce tuto skutečnost ani netvrdil), že by sdělovací prostředky porušily zásadu presumpce nevinu.
9. V rámci zohlednění všech uvedených skutečností soud I. stupně považoval za odpovídající zadostiučinění ve formě finančního plnění, konkrétně ve výši 150 000 Kč, kdy při svém výpočtu současně zohlednil mimosoudní plnění žalované v rozsahu již poskytnutých 100 000 Kč. Soud I. stupně současně vycházel do určité míry obdobné věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 14 Co 466/2016 (viz podrobně v bodech 38. až 40. napadeného rozhodnutí).
10. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud I. stupně s poukazem na ust. § 142 odst. 2, § 146 odst. 2 a § 151 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), podle nichž přiznal převážně úspěšnému žalobci poměrnou část náhrady nákladů řízení (po odečtení úspěchu žalobce od neúspěchu žalované) v rozsahu 25,53 % z celkové výše nákladů řízení. Náklady řízení žalobce jsou konkrétně představovány zaplaceným soudním poplatkem ve výši 4 000 Kč, dále paušální náhradou nezastoupeného účastníka po 300 Kč za 2 úkony právní služby (žaloba, odvolání ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje E. B.

24. 11. 2022), odměnou za 3 účelně vynaložené úkony právní služby po 4 700 Kč (převzetí a příprava zastoupení, účast u jednání soudu dne 26. 4. 2023 a dne 8. 6. 2023), 3x režijním paušálem po 300 Kč a 21 % DPH. Celková výše nákladů řízení včetně DPH činí 22 750 Kč, přičemž 25,53 % (po zaokrouhlení) činí 5 808 Kč.

11. Žalovaná napadla rozsudek soudu I. stupně včasným a přípustným odvoláním, a to v rozsahu výroků II. a IV. rozsudku. Soud I. stupně vytkla nesprávná skutková zjištění, nesprávné právní posouzení věci i nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Namítla, že zásadní část svého rozhodnutí postavil soud I. stupně na účastnickém výsledku žalobce, namísto objektivnějších a relevantnějších důkazů v podobě svědeckých výpovědí a listin. Z „medializace“ předmětu trestního stíhání žalobce provedené k důkazu nevyplývalo, že by na jejím způsobu vedení a obsahu nesla žalovaná nějaký podíl. Stejně tak není dle žalované zřejmé, zda soud při svých úvahách zohlednil skutečnost, že předmět trestního stíhání byl již veřejnosti v podstatě znám nejpozději od roku 2015 (trestní stíhání bylo zahájeno až v roce 2017), kdy počala „kampaň“ vedená prokazatelně opozicí, resp. „nepřáteli“ žalobce v obci proti jeho osobě. Příčinná souvislost mezi zhoršením zdravotního stavu žalobce a trestním stíháním z doložených lékařských zpráv nevyplývá. Z účastnického výsledku i letáků vyhazovaných do schránek nebo lepených na schránky nelze dle žalované zjistit, že žalobcova osobní čest, dobré jméno a důstojnost byly poškozeny výhradně v příčinné souvislosti s trestním stíháním, a nikoli v souvislosti s kampaní rozpoutanou v roce 2014 některými spoluobčany vůči osobě žalobce. Dle žalované se z provedených důkazů, ani tvrzení strany žalující nepodává, že by došlo ke zhoršení vzájemných vztahů s manželkou. Stejně tak z provedených důkazů nevyplývá, že by ke ztrátě zákazníků obchodu manželky žalobce došlo výhradně v příčinné souvislosti s trestním stíháním žalobce. Žalovaná považuje rozhodnutí vzaté soudem I. stupně ke komparaci za nepřipadné, resp. jeho hodnocení soudem I. stupně za nesprávné. Dle názoru žalované je výše jí přiznaného zadostiučinění úměrná dopadům do osobnostní sféry žalobce, k níž došlo v příčinné souvislosti s trestním stíháním. Rovněž nárok žalobce na náhradu nákladů obhajoby v trestním řízení žalovaná mimosoudně uspokojila v rozsahu žalobcem prokázaném, uhrazeném a účelném.
12. Z vyložených důvodů žalovaná navrhl, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu I. stupně v napadeném rozsahu tak, že se žaloba ve výroku II. zamítá i co do částky 55 898,50 Kč a v návaznosti na to pak změnil i výrok IV. o nákladech řízení.
13. Žalobce se ve vyjádření k odvolání žalované plně ztotožnil s rozsudkem soudu I. stupně, považuje jej za správný, kdy soud I. stupně řádným způsobem provedl všechny důkazy a řádně zjistil skutkový stav věci. Žalobce se rovněž ztotožnil s právním hodnocením soudu I. stupně ohledně zásahu do své nemajetkové sféry v souvislosti s nezákonným rozhodnutím o zahájení jeho trestního stíhání. Z uvedených důvodů navrhl, aby odvolací soud rozhodnutí soudu I. stupně jako věcně správné potvrdil a přiznal žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení v plném rozsahu.
14. Podáním došlým soudu dne 26. 7. 2023 vzala žalovaná odvolání částečně zpět, a to v rozsahu částky 4 719 Kč představující náhradu za část žalobcem uplatněných nákladů právního zastoupení – konkrétně v podobě další porady dne 25. 7. 2018 ve výši 1 500 Kč, sdělení důkazů ze dne 27. 7. 2018 ve výši 750 Kč a sdělení důkazů ze dne 19. 10. 2018 ve výši 750 Kč, dále 3x režijní paušál po 300 Kč a 21 % DPH ve výši 819 Kč.
15. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně v rozsahu podaného odvolání žalované včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř.). Poté dospěl k závěru, že ohledně zbývajících úkonů obhajobního je odvolání důvodné, v rozsahu vyhovujícího výroku o nemajetkové újmě však odvolání opodstatněným neshledal.
16. Podle § 8 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Shodu s prvopisem potvrzuje E. B.

17. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odstavce 2 tohoto zákonného ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
18. Odvolací soud konstatuje, že soud I. stupně si pro své rozhodnutí opatřil dostatek důkazů, ze kterých čerpal správná skutková zjištění, která odvolací soud shrnul pod body 2. až 5. odůvodnění tohoto rozsudku. Takto správně zjištěný skutkový stav posoudil soud I. stupně přiléhavým způsobem i po stránce právní, aplikuje přitom (správně) příslušná ustanovení zákona č. 82/1998 Sb.
19. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu I. stupně o existenci odpovědnostního titulu – konkrétně nezákonného rozhodnutí, jakož i s tím, že ve věci byly splněny další předpoklady odpovědnosti státu za škodu, resp. nemajetkovou újmu – tedy žalobci vznikla v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím škoda, taktéž i nemajetková újma odškodnitelná v penězích.
20. Ohledně škody v podobě nákladů obhajoby zůstala předmětem odvolacího řízení, s ohledem na částečné zpětvzetí odvolání ze strany žalované, pouze částka 1 270,50 Kč jakožto jedna polovina úkonu v podobě sdělení důkazů ze dne 10. 9. 2018. Oproti soudu I. stupně odvolací soud s ohledem na výsledky důkazního řízení uzavřel, že tato částka byla již mimosoudně žalovanou odškodněna a nárok žalobce v tomto rozsahu tak není důvodný.
21. Odvolací soud konstatuje, pokud jde o nárok žalobce na nemajetkovou újmu, že při stanovení formy a výše zadostiučinění soud I. stupně správně vycházel v souladu s ustálenou judikaturou ze tří základních kritérií: povahy trestní věci, z délky trestního stíhání a z dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry poškozené osoby (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 122/2012). Ohledně nemajetkové újmy pak odvolací soud shledal správnou úvahu soudu I. stupně o tom, že žalobci přísluší ještě další částka nemajetkové újmy, tedy dalších 50 000 Kč k tomu, co již bylo mimosoudně plněno ze strany žalované. Odvolací soud se ztotožňuje s podrobnými závěry soudu I. stupně, jak jsou uvedeny v napadeném rozhodnutí, i z hlediska konkrétních zásahů do jednotlivých osobnostních sfér žalobce. Pokud jde o medializaci věci, v tomto případě nelze přičítat státu k tíži, že princip presumpce nevinny byl narušen sdělovacími prostředky. Dochází zde tak k přetržení příčinné souvislosti mezi vedením trestního stíhání a skutečností, která újmu zakládá či zvyšuje (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2200/2015). Nicméně další závěry soudu I. stupně jsou plně opodstatněné a rovněž odvolací soud považuje za přiléhavé srovnávací rozhodnutí, které soud I. stupně v rámci svého odůvodnění použil a ze kterého vycházel. V podrobnostech pak odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí – zejména body 31. až 40.
22. S ohledem na veškeré výše uvedené důvody odvolací soud postupoval podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a rozsudek soudu I. stupně změnil ve výroku ad II. částečně tak, že se žaloba o zaplacení částky 1 270,50 zamítá; jinak rozsudek soudu I. stupně v tomto výroku v rozsahu částky 50 000 Kč jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
23. Ve zbylé části předmětu odvolacího řízení, v němž žalovaná vzala odvolání zpět – to je v částce 4 719 Kč odvolací soud v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 o. s. ř. odvolací řízení zastavil (výrok I. rozsudku odvolacího soudu).
24. Výroky ad I. a ad III. rozsudku soudu I. stupně nebyly dotčeny odvoláním žádného z účastníků. Zůstaly proto stranou přezkumné činnosti odvolacího soudu a nabyly též samostatně právní moci (§ 206 odst. 3 o. s. ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje E. B.

25. S ohledem na částečnou změnu napadeného rozsudku odvolací soud v souladu s § 224 odst. 1 a 2 o. s. ř., ve spojení s § 142 odst. 2 a § 146 odst. 2 o. s. ř. rozhodl o nákladech řízení účastníků před soudy obou stupňů. Z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 12. 2016, sp. zn. 30 Cdo 1435/2015 vyplývá, že: „Při určování poměru úspěchu a neúspěchu účastníka, který vedle nároku na zadosťučnění za nemajetkovou újmu v řízení uplatnil rovněž nárok (nároky) na jiné peněžité plnění (objektivní kumulace), je zpravidla třeba vycházet ze vzájemného poměru tarifních hodnot takto uplatněných nároků, jež se stanoví podle § 8 a násl. advokátního tarifu.“ Předmět řízení před soudem I. stupně je představován tarifní hodnotou 89 207,63 Kč (50 000 Kč + 39 207,63 Kč), čemuž odpovídá sazba odměny ve výši 4 700 Kč za jeden úkon právní služby. V řízení před odvolacím soudem je pak předmět řízení představován tarifní hodnotou 55 989,50 Kč (50 000 Kč + 5 989,50 Kč), čemuž odpovídá sazba odměny ve výši 3 340 Kč za (každý jednotlivý) úkon právní služby. V řízení z větší části uspěl žalobce, který byl úspěšný ohledně částky 54 719 Kč (50 000 Kč + 4 719 Kč), tj. ohledně 61 % z předmětu řízení a současně neúspěšný v rozsahu 39 %. Žalobce má proto právo na náhradu 22 % svých nákladů před soudy obou stupňů (61 % - 39 %).
26. Náhrada nákladů řízení před soudem I. stupně sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč, z paušální náhrady nezastoupeného účastníka podle vyhlášky č. 254/2015 Sb. po 300 Kč za dva úkony (žaloba, odvolání ze dne 24. 11. 2022), dále z odměny za zastoupení advokátem za 3 účelně vynaložené úkony právní služby po 4 700 Kč (převzetí a příprava zastoupení, účast u jednání soudu dne 26. 4. 2023 a 8. 6. 2023) podle § 7 bod 5. a § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), z paušální náhrady hotových výdajů právního zástupce ve výši 3x 300 Kč podle § 13 odst. 4 AT a 21 % DPH. Celkem tedy 22 750 Kč.
27. Náklady odvolacího řízení jsou představovány náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby po 3 340 Kč (vyjádření k odvolání ze dne 25. 8. 2023 a účast u odvolacího jednání dne 7. 2. 2024) podle § 7 bod 4. a § 9 odst. 4 písm. a) AT, 2x režijním paušálem po 300 Kč podle § 13 odst. 4 AT, náhradou cestovného za cestu právního zástupce žalobce ze sídla advokátní kanceláře ve Frýdku-Místku do Prahy k odvolacímu soudu a zpět osobním automobilem Audi Q7, RZ 6AL 4913, s počtem ujetých kilometrů 2x 340, průměrnou spotřebou 5,9 l nafty/100 km, cenou motorové nafty 38,70 Kč za 1 litr a sazbou základní náhrady za 1 km jízdy 5,60 Kč dle vyhlášky MPSV č. 398/2023 Sb. – tedy částkou 2x 2 680 Kč, dále náhradou za ztrátu času ve výši 2x 4 půlhodiny – tj. celkem 8x 100 Kč podle § 14 odst. 4 AT a 21 % DPH. Celkem tak náklady řízení ve fázi odvolacího řízení činí 16 262,40 Kč. Souhrnná částka nákladů řízení před soudy obou stupňů by činila 39 012,40 Kč. 22 % z těchto nákladů v rámci úspěchu žalobce ve věci je pak představováno částkou 8 582,70 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné /§ 238 odst. 1 písm. c) o. s. ř. /.

Praha 7. února 2024

JUDr. Aleš Nezdařil v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje E. B.